

KUMSATI

Kültür – Sanat - Edebiyat

Yıl: 2014-2015
Sayı: 1

YENİ DOSTLUKLAR İÇİN... OKUMAK

Okumak uçsuz bucaksız okyanuslarda, bilinmeyen hayatları, unutulmuş duyguları, görülmemiş güzellikleri yeniden keşfetmek, bilgi denizinde yeni dostluklara yelken açmaktır. Sadece yelken açmak değil adeta bir balıkçı ağı gibi uçsuz bilgi okyanusunda yararlı bilgileri toplamaktır.

Okurken bazen kendimizi Ahmet Haşim'in dünyasında güllerle süslü yollarda, bazen İstanbul'da Orhan Veli'nin Martı çılgınlıkları arasında, bazen Bursa'ya doğru yol aldığımızda Ahmet Hamdi Tanpınar'ın, Beş Şehri arasında, bazen de Yahya Kemal'in çocukluğundaki neşeli kır şarkılarında buluveririz.

Bacon "İnsanın okuduğu şeyin beynine işlediğini, iyi seçilmiş eserleri okuyarak zekasına ket vuran her türlü engeli ortadan kaldırdığını" söylemektedir. Okudukça tanıdığımız yeni hayatlar bizi geliştirir, olgunlaştırır, hafızamızı güçlendirir. Yunus'un dediği gibi "Okuduğumuz her kitapta önce kendimizi tanırız. Gün geçtikçe konuşmada, yazmada ustalaşırız." Bilginin yayılmada sınır tanımadığı günümüzde bize yeni kapılar açan, yeni dostluklar kurmamızı sağlayan eserler okumalıyız. Okurken mutlaka seçici olmalıyız, aksi takdirde bilgi okyanusunda boş kayıklarla dolabiliriz.

Cemil Meriç "Okumak, içimizde meçhul alemin kapılarını açan bir anahtardır." diyor. İnsan içinde gizli hazineler bulunduran küçük alemdir. İnsanın iç dünyasında en önemli yakıtı kitaplardır. İnsan okudukça keşfedilmemiş bir yönünü keşfeder. Gizli kalmış yeni kapılar açar. Kitaplar, dünyamızın renkli bakış açısıdır.

Her kitabın kapağı açıldığında yeni bir dünya karşılar bizi. Bazen engebeli bir dağ yolu, bazen uçsuz masmavi gökyüzünde buluveririz kendimizi. Birleşirler zihnimizdeki hayallerimiz, acılarımız, mutluluklarımız, kitaptakilerle ve sonunda yeni dostlukların kapısını çalar. Yeni sohbetlerle gönlümüzün bam teline dokunuruz.

Büşra GÖKOĞLAN

HASRETİN ADI SENSİN

Bit tutkudur yüreğimdeki sevgin, adını "SEN" koydum...

Fırtınalar kopan bu hayatımda umutlarımın adını "SEN" koydum...

Nice kar yağdı üzerime, bedenimi ısıtan günesin adını "SEN" koydum...

Eridim aktım bir su misali ,sen olup aktığım denizin adını "SEN" koydum...

Gecelerim yalnızlığım ile daha karardı, dilek tuttuğum yıldızın adını "SEN" koydum...

Sensizliğe kapandı gözlerim, gördüğüm rüyaların adını "SEN" koydum...

Baktığım bu duvarlar teselli değil artık söylediğim şarkıların adını "SEN" koydum...

Hasretin ile yanan ,kavrulan yüreğime yazdığım şiirlerin adını "SEN" koydum ANNE.

Büşra DİNC

Ganime DEMİRCİ

ÖZÜR DİLERİM YILDIZ

Gündüzler yanarak geceye karışıyor,
Güneş karanlık geceye inat bana bakıyor,
Hayallerim gözümün önünde bir bir akıyor,
Sevinç ve hüznüm birbirine karışıyor,

Sel olup akıyor gözyaşlarım,
Yüreğime oturuyor sessiz ağtırlarım,
Aklıma geliyor tek tek anılarım,
Evet tek sebebim sizziniz yıldızlar,

Sevmiyorum hayallerimi yıkan yıldızları,
Ulaşılması imkansız olanları
Bir de vefasız insanları,
Evet sevmiyorum hiç birini.

Aslına bakarsak suç sizde değil,
Artık hayal kurmak istemeyen bende,
Bozmayın siz o güzelliğinizi,
Doyamıyorum sizi seyretmeye.

Ah yıldız canım yıldız,
Şimdi izliyorum sizi hiç kaygısız,
Hayallerim kalır sizziz yalnız.
Suçuma sizi de ortak etmek istediğim özür dilerim yıldız.

Mürvet ÖZTEPE

KAR ÜZERİNE

*Bir beyaz lerze, bir dumanlı uçuş
Eşini gâib eyleyen bir kuş gibi kar...*

Cenab'ın Elhan-ı Şita'sından; bir beyaz titreyiş, bir dumanlı uçuş.

Eşini kaybeden bir kuş gibi kar dizeleri... Kış manzarasının en güzel portresidir benim için... Beyaz kanatlı bir kuş titrek titrek semadan iner. Çatıları beyaz bir aydınlığa çevirir, gözlerinizi kamaştırır. Her şey bütün samimiyetiyle bembeyazdır. Bir sessiz çığlık ortalıkta kol gezinir, beyaz bir dolunay gökte yerini almıştır. Sadece saf ve beyaz bir kalple ona ortaklık etmek kalmıştır bize...

Ufak bir çam ağacının, sokak lambalarının ve bir ölünün naaşının üstüne parça parça düşmeye başlar. Dışarısoğuk ama içinizde samimi bir sıcaklık vardır. Evlerde kuzine sobalar kuruludur. Akşamları dışarıda sıcaklık -15 derecelere düşse de dost sohbetleri ısıtır içimizi. Hele bir de elektrikler gitmişse... Sobanın tavana vuran yansımaları ışık olur bizlere.

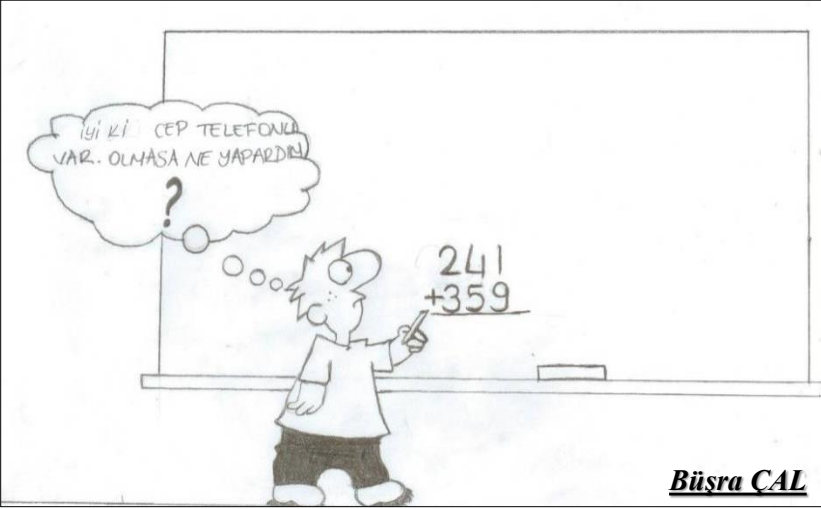
Kar, toprağın beyaz yorgani, mayası, bereketi. Aheste aheste iner yeryüzüne, kaplayıverir yürekteki karanlıkların üstünü. Bir boyacı edasıyla boyayıverir yürekteki hüznüleri. Bir anda küçük çocukların en büyük eğlencesi oluverir, kiminin elinde kızaklar, kiminin elinde poşetler bir anda beliriverirler tepelik yerlerden. Çocukluk yıllarının en tatlı hatıraları yaşanır. Belleklere unutulmayacak mutluluklar kazınır ve bir ses duyulur uzaklardan, yavrularını soğuğa üşütmek istemeyen annelerin çığlığıdır bu.

Bir de kuşlar var kar mevsiminde, bütün dallarına kat kat serilmiş karın üzerine konup yiyecek bir tane yem arayan. Baharın güzel havalarında şakıyan kuşlar, kışın soğuk günlerinde adeta bir yardım çığlığı atar gibi öterler. Bir el, bir yardım eli olmalıyız onlar için. Onların yardım çığlıklarını duyup bir avuç yem, bir kap su koymalıyız. Dereler, ırmaklar hasretle yolunu gözler karın. Yağdıkça coşar, yağdıkça sevinir dereler. Her kar tanesi su kaynaklarının yaşamı için bir candır. Sıra gelmişken bir de çiçekler var, kar deyince adını hatırlamamız gereken. Yağan onca kara inat azmiyle zafere ulaşan kardelen çiçekleri. Kardır belki de binlerce çiçekten çeşit çeşit kokuların oluşmasını sağlayan maya. Ekmek ve karın yollarının nasıl kesiştiğini anımsamak gerekir. Kar yağdıkça buğdaylar kendini daha güvende hisseder. Ne soğuk alır onları ne de susuzluk kurutur. Baharda güneşin yeşerten ışıklarıyla birlikte kar bir anne gibi koruyup yeşerttiği buğday filizlerinin üzerinden elini çeker, onları güneşin sıcak ışıklarına emanet eder. Karda korunmuş buğdaylardan unun en güzeli, ekmeğin en lezzetlisi elde edilir.

Bunca varlık ve canlının hayatında izleri olan karın mutlaka şair ve şairlerin üzerinde de etkisi vardır.

*Ey kış semasının eli, durma durma çek
Her ağaçlığın üzerine bir beyaz örtü.*

Zeynep ŞAHİN

TEKNOLOJİ ÜZERİNE

Teknoloji dediğimiz şey öncelikle yeniliklerin ve gelişimlerin hayatımızı kolaylaştırmak biçimde uygulanması anlamını içeren bir kavramdır.

Teknolojinin günümüze kadar insanlara çok önemli bir yararı olduğu şüphesiz bir gerçektir. İnternet sayesinde dünyanın bir ucundan diğer ucuna ulaşabilmekteyiz .

GÖZLERİMDEKİ IŞIKSIN SEN

Papatya bahçesinde açmış bir "GÜL" 'dür benim öğretmenim. Adım adım yol gösteren, yüreğindeki masum sevgiyi benimle paylaşıyor o. Kimi zaman bir anne olur bana şefkatiyle, kimi zaman bir arkadaş, kimi zaman da bilgileriyle aydınlatan bir ışık olur. Tıpkı bir meşalenin karanlığı aydınlattığı gibi.

Her günümün, her saatimin, her dakikamın geçtiği yersin sen öğretmenim. Her anımın dolu dolu geçmesini sağlayanımsın, geleceğime şekil verenimsin, bir sıkıntım olduğunda çözüm bulanımsın, tam her şeyden umudumu kestiğim anda, başarısızlık yolunda ilerlerken beni tutup kaldıranımsın, bana cesaret verenimsin. Başarımsın...Sevgin öyle işlemiş ki kalbime, adımı her duyduğumda heyecanımsın ve huzurumsun.

Teknoloji birçok bakımdan hayatımızı kolaylaştırır. Yapacağımız işleri daha çabuk ve rahat yapabiliriz. Teknolojiyi tıp hayatında önemli bir yere sahiptir. Teknoloji sayesinde insanların hastalıkları daha kolay bulunur ve daha çabuk çözüm üretilir. Eğitim alanında da teknolojinin çok faydası vardır. Mesela, projeksiyon gibi ürünler yardımıyla okulda ders anlatmak daha kolaydır. Teknoloji sayesinde duygu ve düşüncelerimizi daha kolay biçimde dile getiririz. Matbaa sayesinde birçok kitap basılmış ve insanlar bu sayede kültürel açıdan gelişim göstermişlerdir.

Teknolojiden yararlanırken ve teknoloji insan hayatında birçok alanda yer alırken acaba çevreye ve insanlara hiç zararı olmuyor mu?

Tabi ki oluyor. Doğanın unsurları hava, su ve toprak üzerinde bir çok olumsuz etkileri vardır. Ormanlar giderek azalıyor. Kağıt üretiminde kullanmak için ve toprak genişletmek amacıyla ormanlar yok oluyor. Ve bu durum tüm canlıları olumsuz yönden etkiliyor. Hatta kimi teknolojik gelişmeler insan sağlığını doğrudan etkiliyor. Bununla birlikte yetişkin insanlardan çok çocuklara zararı olduğunu hepimiz biliyoruz. Yeni nesil çocuklar sürekli yeni oyunlara , yeni telefonlara , bilgisayarlara ayak uyduruyorlar. Çocuklar bu teknolojiyle yaşarken çok çabuk yorulup tükeniyorlar.

Yani anlatmak istediğim; teknoloji insanlığı yok edebilecek bir güçtür.

Beyza ŞANAL

Gözlerimdeki ışıksın sen. Dilimden düşmeyen şarkım, hazinemsin. Daha anlatmadığım kelimelere dökemediğim duygularımın tercümanısın sen.

Bir pınardan akan su gibi muhtacım bilgilerine öğretmenim. İnsanlar nasıl susuz yaşayamıyorsa ben de bilgileriniz olmadan geleceğime adım atamam. Yeni yürümeyi öğrenen bir bebek gibiyim, sizde elimden tutup öğretenimsiniz. Her düştüğümde yeniden denememe sebep olanımsınız. İyi ki hayatımızda varsınız.

Hız Ali (r.a.) bile ne güzel demiş sözünde: "Bana bir harf öğretenin kırk yıl kölesi olurum." Diye...

Şimdi siz söyleyin nasıl öderim hakkınızı ?

Fatma TÜRKÖĞLU

HUZURUN RENGİ

Hayatta bize renkleri gösteren, yaşamı bir bir anlamlarıyla tanıştıran .Koca bir ömürdü yarını umutlarla bekleyen. Karanın hüznü rengi sararken her gece gökyüzünü, mavinin huzur veren rengiydi gündüzleri içimize dolan. Her akşam karanlığa belli bir düzenle esir olan güneş, inadına zincirlerini kırarak sabahları maviyi sunuyordu pencereden içeriye. Yeni umutları, yeni hayalleri, yeni tomurcukları. Güneş, mavinin yakın arkadaşı, yorgun ruhların ilacı, garibin sobası, kimsesizlerin kimsesi...

Mavi ile birlikte huzurdu bana ve aileme ikramı. Ve devamında annemin yavrum diyerek koklamasıydı tenimi. Huzur biraz da sahip olmaktı; bir eve, bir dosta, bir aileye belki de güneşin ışıklarına, kimsenin ulaşamadığı yıldızlara. Sahip olmaktı huzuru gören gözlerle, duyan kulaklara, ifade eden bir akla. Huzur ,bilirsen eğer yaşamaktı. Tadına varırsan geceydi. Dinlemesini bilirsen rüzgardı.

Hep güler bakmaktı emanet gözler. Kimi zaman dolandı biraz acıdan, biraz gülüşlerimden. Hayatımın tadıydı dengeli yaşamak. Ve huzur maviydi gecenin karasından koparak mavinin tonlarına doyan.

Mavi annemin gözleriydi. Mavi, gecenin karasının en koyu tonuydu. Ne kadar kararsa da bir mavi vardı gülüşlerimizde, ellerimizde çocuklukta yüreğimizin büyümesinde her şeyde biraz mavi vardı. Geçmişten kalan hatıralarda .Gözlerimin ışığı, geleceğe aydınlık bakabilmesini sağlayan mavi.

Çünkü mavi huzurdu. Uçsuz bucaksız okyanuslarda. Buz dağlarında, Everest'te. Mavi hayattı. Onca renk içinde yüreğimizin mavi sevmesiydi. Ya da gözlerdeki mavi ışık gökyüzünün bir parçasıydı. Mavi küçük bir çocuğun gözlerindeki pırıltı, yaşama sevinciydi. Sonbaharın sararan yaprakları arasında yeşeren umutların, taze filizleri mavi aydınlık. Dinmeyen gönül sızılarının ilacı, mavi, mavi, mavi ...

Hep mavi içinde huzurlu bir hayat.

Gizem Nur CENLİ

GÖNÜL BAHARI

Yokluğun üzerime çöken bir çığ,
Alevlenmiş aşkım Ferhat, Kerem, Yusuf gibi.
Gölgen bedenimden ayrılmayan bir iz,
Mehtabında yorulduğum iki ela göz.
Uzağımda beni izler durmadan,
Rahata ermez yüreğim, o yar kucağı olmadan...

Kalbime saplanmış bir hançer yarası,
Üzerime bir yük olmuş o yarın tasası,
Rengi solmuş yüzünün, sanki kömür karası,
Tek derdim sensin benim gönlümün baharı.

Yağmur KÜRT

ŞAİRHANIM

Şiirlerimle tatlandırıdım yar seni.
Adını kalbime gömdüğümden beri.
İsmi okuyunca tatlı bir aptallık hissi.
Rabbim yokluğunla sınamasın beni.
Her anımı ölecekmiş gibi.
Adın ise ölümsüz kalacakmış gibi.
Nabzıma verdiğin şerbet aldı benden beni.
Ilık bir esinti getirdi benden seni.
Mehtabını göreyim etme dön gel geri.

Rabia SAĞBAZAR

YEŞİL ÇUBUK'A YOLCULUK

"Gün olur hatırası bir ömre değer."

Ankara'nın şirin bir ilçesindeyim bugün... Bütün yeşili başına bir şal gibi almış , utangaç bir kız masumluğuyla gözleri ufka bakan bir kız gibi Çubuk... Ulu ağaçları , düz ve yeşil ovaları , samimi insanlarıyla size bir anda sinesini açar ,sizi şefkatli bir ana gibi kucaklar.

Ay Kayası , Karagöl , Çubuk Barajı gibi mesirelik alanları ile adeta bize müzayedenin yüksek fiyatlı tablolarını akla getirir. Her sabah bu aydınlık ve şirin ilçeden güneş yeni yıkanmış gibi pırlı pırlı doğar. Bütün ihtişamıyla size gülümser. Peşi sıra bulutlar dizilir. Gökyüzü; pamuk tarlasında bir büyük turuncu ağacı varmış gibi bir Akdeniz esintisi sunar.

Çubuk'un merkezinde bulunan Atatürk Parkı; emekli , ihtiyar ve çocukların dinlenme tesisidir. Banklarda kuruyemişini çayını alan düşünceli ve hoş sohbetli amcalarımızın yanına gidip bir yudum soluklanmak, eski anılarını, Çubuk'un güzelliklerini kendilerine has ağızlarıyla dinleyebilirsiniz. Bunun yanı sıra Çubuk'un lezzet haritasından da seçkin lezzetler sunan teyzeleri görmek, onların ikramlarını tatmak istersiniz diye düşünüyorum. Gözleme , bazlama ve cızlama gibi kafiyeli hamur işleri ve o muazzam Çubuk turşusunu tatmadan bu ovardan ayrılmayın derim.

Hafize AYAZ

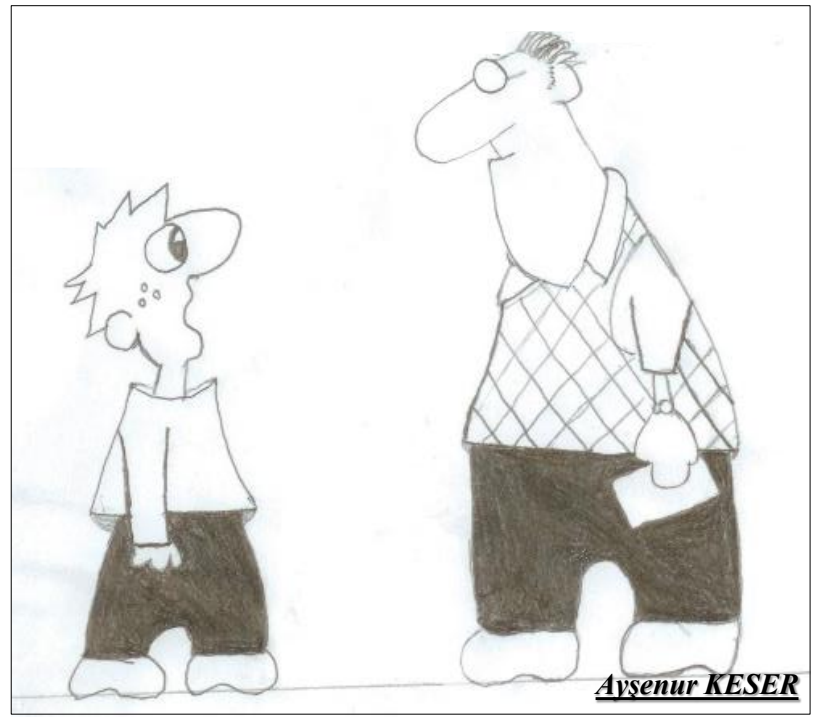

BU BENİM HAYATIM

Adım İrem, Soyadım Demiröz .14 yaşındayım. 28.01.2000 tarihinde doğdum. Babam serbest meslek sahibi, annem ev hanımıdır. Üç kardeşten en küçüğü benim. Küçük olmayı severim çünkü her durumda küçüklerin sözü daha çok dinlenir. Bu da haliyle benim çok hoşuma gidiyor. Her neyse birazda sevdiğim şeylerden bahsetmek istiyorum, mesela şarkı dinlemeyi ve söylemeyi çok severim. Fotoğraf ve resim yapmakta çok hoşuma gidiyor. Resim ve müzik konusunda yetenekli olduğumu düşünüyorum. Bu yeteneklerimi geliştirmek için zaman zaman bu etkinlikleri yapıyorum. Hoşuma giden bir başka şey de çevremdeki farklı düşüncedeki insanların, beni eleştirip hatalı olduğum durumları göstermesidir.

Kendimi yetenekli bulmadığım alanlarda var. Örneğin; hoşuma gitmeyen bir ders olduğunda o ders benim için yararlı da olsa motive olmakta zorlanıyorum. O derse dikkatimi veremiyorum böylece o derste başarımla düşüyor. Güçlü olduğumu hissettiğim bir yönüm de, arkadaşlarımla vakit geçirmeyi onlarla eğlenmeyi çok seviyorum. Hatta onlar hayatımın bir parçası olduğu için onlara günümün her saatini ayırabilirim. Çünkü; benim için samimi dostluklar her zaman önemlidir. Herhalde bulunduğum okulu sevmemin bir nedeni de sevdiğim dostlarımla yanında olmam olabilir. Her ne kadar bulunduğum okulda istediğim alanı bulamamış olsam da kazanmış olduğum arkadaşlıklar var. Bu da benim için bir okul ya da seçilecek bir meslek kadar önemlidir.

Sıra gelmişken öğretmenlerimi de arkadaşlarımla gibi çok sevdiğimi vurgulamak istiyorum. Hepsini birbirinden iyiler. Bizim için gerektiği kadar çaba gösteriyorlar. Umarım biz de öğretmenlerimizin bize gösterdikleri çaba, verdikleri emeğe layık olabiliriz. Onların emeklerini boşa çıkarmayız.

Lise hayatı benim için çok farklı bir şey, ortaokuldan liseye geçmek, yeni öğretmenler yeni bir ortama girmek beni epeyce yordu. Çünkü; ortaokulda altı saatlik derslere alışmıştık. Lisede ise daha çok ders saati farklı farklı alanlar var. Her ne olursa olsun bu yıllarda böyle geçecek ve ömrümüzün bir başka safhasına geçeceğiz. Umarım buradan istediğimiz alana yerleşip emeklerimizin karşılığını alıp başarı ile mezun oluruz.

Sözün özü, gün olup hatırası bir ömre degecek anıları geride bırakacağız belki de ömrümüz böyle akıp gidecek, hayat gemisinin içindeki bir yolcu olan İrem Demiröz' ün hayatında bir kesit bu işte...

İrem DEMİRÖZ

ÇANAKKALE GEZİSİ

Geçtiğimiz sene Çanakkale şehitlerini anma etkinlikleri çerçevesinde Gelibolu Yarımadası'nda gezi düzenleneceği haberini alır almaz çok heyecanlandım. O azız toprakları görmek çok güzel bir duygu olacaktı benim için. Atalarımızın canlarını feda ettiği topraklarla ilgili bir çok anım olacaktı. Belki de köyümüzden, ilçemizden gidip oralarda bizim için canını feda eden insanları ziyaret etme fırsatı bulacaktım.

Yeri gelmişken Gelibolu Yarımadası'na gitmek isteyenlere küçük bir tavsiyede bulunalım. Eğer Gelibolu'yu tam olarak görmek isterseniz iki günlük bir program hazırlayın. Çünkü gezilebilecek yerli yabancı anıt, şehitlik, mezarlık, tabya, kale, tarihi kalıntı ve antik yerleşimlerin sayısı 115'i buluyor. Bununla birlikte sabah erken yola düşülürse önemli yerleri bir günde bitirebilirsiniz. Eğer Anadolu yakasında iseniz Çanakkale'ye gelip vapur ile Eceabat' a geçmeli hemen indiğiniz yerden geziye başlaya bilirsiniz. İndiğiniz yerde bir tarafınızda dur yolcu silueti bir tarafınızda da Kilitbahir kalesi olacak . Kale yönünden gitmek biraz daha işinizi kolaylaştıracaktır. Zaten sırayla namazgah tabyasını, mecidiye şehitliğini eyit onbaşı heykelini hemen göreceksiniz. Yarım adanın hemen her yerinde organize bir biçimde hediyeelik eşya harita ihtiyaçlarımızı karşılayabileceğimiz tezgahlar var.

Biraz da gezimizden bahsedeyim.

Sabah erken den Çubuk'tan çıkmamıza rağmen yol çok uzun sürdü. İlk defa bu kadar uzun süre otobüste vakit geçiriyorduk. Hem eğlenceli hem yorucuydu.

Ertesi günün sabahı geziye başlamıştık. Otobüsle gideceğimiz yere ulaştık ve bir rehberimiz vardı. İlk durağımız Mecidiye Şehitliği ve Seyit Onbaşı heykelinin bulunduğu mahaldi. Daha sonra Alçı Tepe köyünden geçerek şehitler abidesine ulaştık. Daha sonra yemek molası verdik. Salim mutlu müzesini gezdik. Oradan çıkıp Ertuğrul Koyu'na geldik. Bu koy aslında manzara ve güzellik açısından en etkileyici mekanlardan biri. Yahya Çavuş Anıtı , Helles Anıtı , Ertuğrul Tabyası hep bu bölgededir. Kaba tepeye doğru yola koyulduk. Yolda sargı yeri şehitliğine de uğradık. Arı Burnu Conkbayır'ı mevkiine yola çıktık. Bir sonraki mola yerimiz 57. Alay şehitliği oldu. Bu arada şunu da hatırlatmadan geçmeyelim. Oradaki rehberin anlattığı bir olay hepimizi çok etkilemişti. Bir Avustralya askeri şehit ettiği askerimizin başını keserek savaş sonunda Avustralya'ya hatıra olarak götürmüş. Orada halkına bu kesik başla hava atmış . Avustralyalı asker daha sonra yaptığına pişman olmuş, mahzeninde yıllarca sakladığı Türk insanının kesik başını Türk yetkililerine vasiyet etmiş 10.03.2003 tarihinde ölümünden hemen sonra çocukları Türk şehidinin kesik başını Avustralya büyük elçiliğimize teslim etmiştir. Bu da bize gösteriyor ki savaşın hiç acıması yoktur.

Çanakkale, yiğitlerin, adsız kahramanların diyarı. Her Türk genci mutlaka oraları görmeli, yaşamalı, anlatmalıdır.

Resmigül EMİR HÜSEYİNOĞLU

İMTİYAZ SAHİBİ

Hatice Nesrin ÇELİKKAN

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

İsmail BAŞBAY

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Fadime UZUNDAL

GÖRSEL DANIŞMAN

Gönül CAN

YAYIN KURULU

Hulusi YAVUZ

OKUL ADRES TELEFON

HAYRİ ASLAN KIZ MESLEKİ VE TEKNİK ANADOLU LİSESİ

Cumhuriyet Mah. Barışık Sokak No 6 Çubuk / ANKARA

0312 837 12 66